

RADIO SCHILLER den 29. februar 2016: Kun Silkevejen kan få våbenhvilen i Syrien til at holde

Med formand Tom Gillesberg

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi fremlægger en udvej i stedet for krig for USA's udenrigsminister John Kerry

24. februar, 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte ved en timelang pressekonference med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i forlængelse af deres møde i Washington tirsdag, fremsatte flere afgørende forslag, der, såfremt de accepteres, kunne få USA væk fra den selvmorderiske kurs, som præsident Obama har sat, for krig med Kina.

Med hensyn til Koreakrisen sagde Wang Yi, at han og Kerry var enedes om en formulering af en FN-resolution, der fordømmer

den nordkoreanske prøvesprængning af atomvåben og test af missilaffyring. Resolutionen skal frigives efter begge regerings godkendelse. Men, tilføjede Yi, en sådan resolution "kan ikke tilvejebringe en grundlæggende løsning på spørgsmålet om koreanske atomvåben. For virkeligt at gøre dette, er vi nødt til at vende tilbage til sporet med dialog og forhandling."

Han sagde, at Kerry var enig i dette, men tilføjede, at den kinesiske side havde "fremsat et primært forslag: dvs., at vi ønsker at forfølge atomafrustningen af den koreanske halvø sideløbende med udskiftningen af den koreanske våbenhvile med en fredsaftale. Vi ved, at visse parter har et andet syn på dette forslag."

Dette markerer en betydningsfuld intervention. Nordkorea vil kun diskutere fredsaftalen, og Obama vil kun diskutere atomprogrammet. Pyongyang hverken kan eller vil opgive sit atomvåbenprogram under trussel om krig fra Obamas side, vel vidende, hvad USA gjorde imod Irak og Libyen, da disse stoppede deres atomprogrammer. Hvis der kunne findes en fredsaftale, der garanterede deres sikkerhed, så kunne de overveje alternativer til atomprogrammet.

Kerry holdt sig til Obamas linje – opgiv atomprogrammet, og vi vil overveje en fredsplan – men Kina har derimod lagt en gennemførlig plan på bordet.

Wang Yi berørte også krisens aktualitet og sagde, at han og Kerry var enedes om, at "vi er nødt til at overvåge situationen på halvøen tæt i de kommende to måneder. Forskellige ustabile faktorer kunne overlappende hinanden og have en virkning, så under de omstændigheder er det meget vigtigt, at de forskellige parter fører mere dialog for at forhindre, at spændingen øges eller situationen optrappes. Vi må især forhindre situationen på halvøen i at spinde ud af kontrol."

Om det Sydkinesiske Hav sagde Wang Yi, at regionen, til trods

for Vestens hulen op, er fredeligere end andre dele af verden, og at intet handelsfartøj er stødt på nogen trussel mod den fri sejlads. Forsikringspræmier er ikke steget en øre, sagde han (det frie marked siger, at der ikke er noget problem!).

På den anden side, sagde han, "håber jeg, at venner inden for medierne ikke kun vil se radaren (Kinas radaranlæg på en af øerne), men måske snarere, og nok så vigtigt, at der for hver dag dukker avancerede våbensystemer og udstyr op i det Sydkinesiske Hav, inklusive de strategiske bombefly, krigsskibe med missilforsvarssystemer – hvorfor har folk har valgt at se bort fra dem eller ignorere dem?"

Vores mission: »Vi må være helliget til kreativ opdagelse«

28. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Alle dele af planeten konfronteres nu med valget mellem to konkurrerende stemmer. »Spørgsmålet drejer sig om krisen«, erklærede **Lyndon LaRouche skarpt under sin dialog med Manhattan-projektet den 27. feb.** »Vil du dø, eller vil du leve? Det er de to stemmer.«

Halvdelen af menneskeheden – BRIKS og de hermed allierede lande, under anførsel af Rusland og Kina – har allerede valgt at leve og tilbyder at være med til at redde resten af planeten. Den transatlantiske sektor har indtil videre valgt at dø. Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at tolerere Wall Street og tillade den onde dræber Obamas tilstedeværelse i Det Hvide Hus? Hvilken anden betydning kunne

det have, fortsat at tolerere den aktuelle farce omkring valg af præsidentkandidater, og tillade, at tidligere produktive arbejdere dræber sig selv i rekordstort antal, med narko, alkohol og direkte selvmord? Hvad med ødelæggelsen af NASA og den kreative, missionsorienterede anskuelse, det repræsenterede?

Den russiske præsident Putins intervention med en flankoperation i Syrien og den bredere, regionale situation, med begyndelse i september 2015, har på dramatisk vis omformet hele geometrien i de globale anliggender. Obama er mod sin vilje blevet banket ind i et samarbejde med Rusland om den aktuelle våbenhvile i Syrien, der fortsat holder under det amerikanske og russiske militærs voksende koordination. Dramatiske, positive forandringer finder sted i Iran, Egypten og andre nationer, der har valgt at alliere sig med BRIKS-udviklingen. Og befolkningen i USA – på trods af en årtier lang, britisk fordømmelsesproces ind i pragmatisme, og som nu er ved at kvæles af et valgcirkus – responderer med uvant optimisme til LaRouche-bevægelsens mobilisering, der på enestående vis resonerer med det aktuelle, politiske fremstød fra både Putin og Xi Jinpings kinesiske regering. Når alt kommer til alt, så blev meget af deres politik, og mest eftertrykkeligt den Nye Silkevej, oprindeligt udtænkt og promoveret af Lyndon og Helga LaRouche.

Som et eksempel på denne begyndende renæssance står den særdeles succesfulde **Schiller Institut konference, der blev afholdt den 27. feb. »i skyggen af Johnson Space Center«** i Texas, med medlem af LPAC Policy Committee og tidligere demokratisk kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der genaktiverede og på ny gav liv til NASA-veteraner og andre omkring vores nødvendige mission: at mennesket sluttelig er en fornuftsart baseret i rummet, som Rogers understregede det. På samme måde var en *forandring* i modtagelighed åbenlyst til stede ved den nylige konference i Seattle, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler; ved et arrangement på Georgetown

University, hvor Matthew Ogden holdt hovedtalen; ved LaRouche-bevægelsens Verdenslandbro-konferencer i Hermosillo (Mexico) og i Lima (Peru), samt andre steder.

Det er LaRouche-organisationens enestående »helligelse til kreativ opdagelse«, som LaRouche beskrev det under sin diskussion med Manhattan-projektet, og udelukkende dette, der sætter os i en position, hvor vi kan forme den globale udvikling i retning af det gode. Men det pålægger os også strenge, interne betingelser, der kræver, at vi gør det klart, når organisationer *ikke* er en del af denne forpligtelse og således i stedet bliver forhindringer for vore bestræbelsers succes.

»Hele formålet med menneskeheden er dens evne til at gøre opdagelser, som den, der gjorde opdagelsen, aldrig selv helt vil høste frugten af«,

erklærede LaRouche til publikum ved Manhattan-projektet.

»Men kun personer, der er i deres adfærd er besjælet af denne ånd, vil være i stand til at levere et eksempel på det, som er nødvendigt for menneskehedens fremtid.«

Foto: Forberedelse til yderligere udforskning af rummet, det naturlige, næste trin i menneskehedens udvikling. Her arbejder ingeniører fra NASA og Lockheed Martin på NASA's Orion-rumfartøj, der efter planen skal opsendes i december måned.

Silkevejen kan få den syriske våbenhvile til at lykkes

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må

bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som *EIR*-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

Putin går frem med fredsinitiativ for Syrien; Det haster med at få Obama og briterne smidt ud

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den russiske præsident Vladimir Putin går frem i denne uge med det nye initiativ for en våbenhvile i Syrien, med dens fulde implikationer for at standse krigsmagerne. Elementer i denne proces i perioden 22.-23. feb. tøjrer Obama og hans London-kontrollers med flere og flere begrænsninger. Det geopolitiske slæng finder det stadig vanskeligere at gennemføre deres sædvanlige, beskidte tricks. Dette skaber en ny mulighed for os til at handle for at få Obama væk, og virkelig bryde med det britiske imperieparadigme, der er den oprindelig ansvarlige for ødelæggelsen i Mellemøsten/Nordafrika og Europa. De aktuelle omstændigheder udgør de perfekte betingelser for fornuftige kræfter i hele USA – og i hele

verden – for at komme frem og præstere dette.

»Der er ingen mulighed«, sagde Lyndon LaRouche i dag og understregede det som en presserende hastesag. »Med mindre der gøres noget særligt for at få Obama smidt ud af embedet«, er der ingen chance for succes. Det er vigtigt, sagde han, at »bryde det britiske overtag. Det er menneskehedens eneste chance. Obama må fjernes, på den ene eller anden måde. Det er den eneste mulighed.«

Den 22. feb. nåede de fælles formænd for ISSG (Den Internationale Støttegruppe for Syrien) – Rusland og USA – frem til en formel aftale om »Betingelser for Ophør af Fjendtligheder i Syrien«, efter en telefonsamtale mellem Putin og Obama, efter anmodning fra Kreml. Dernæst udstedte Putin en fuld og officiel »Særlig Erklæring«
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/51376>

om den nye aftales betydning, der omfatter en gentagelse af principperne og en specifikation af deres gennemførelse. Med hensyn til overholdelse af kravene siger Putins erklæring: »For at opnå dette mål vil vi etablere en kommunikations-hotline og, om nødvendigt, en arbejdsgruppe til udveksling af relevant information ... «

Putin understregede yderligere, at der må skabes betingelser »for lancering af en politisk proces på lang sigt gennem en bred, inter-syrisk dialog i Geneve, under FN's regi«.

Moskva annoncerede dernæst, inden for 24 timer, mere implementering. Generalmajor Igor Konashenkov, talsmand for Forsvarsministeriet, udstedte i dag en erklæring, der sagde, at Rusland har forberedt logistikken for den 'varme linje' mellem USA og Rusland og overgivet det til USA til at blive igangsat. For det andet har Rusland etableret et »koordinationscenter til forsoning« af de krigsførende parter, på Kheimin-flybasen nær Latakia idet vestlige Syrien. Dets funktioner vil være at »yde maksimum assistance« til alle, der

beder om det. Der vil blive oprettet hotlines for at overvåge våbenstilstanden. Centeret vil assistere indsatser for humanitær hjælp.

I modsætning hertil fulgte Obama op på telefonsamtalen og aftalen med Putin ved ikke at komme med en erklæring og blot frigive et udskrift på to afsnit, der blev udlagt på Det Hvide Hus' nyhedsside. Første afsnit bekræftede blot telefonsamtalen og aftalen; alt imens det andet afsnit rapporterede, at Obama revsede Putin for forseelser i Ukraine. Den britiske udenrigsminister Philip Hammond fulgte trop ved at rave om, at den nye aftale »kun vil holde, hvis der finder et betydeligt sindelagsskift sted i det syriske regimes og dets støtters opførsel. Især må Rusland honorere denne aftale ved at afslutte sine angreb på syriske civile ... « osv.

I realiteten udgør Putins fredsinitiativer i Syrien rammerne for den Silkevej/Marshallplan, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets mobilisering har foreslået, og som er indbefattet i præsident Xis nylige besøg til regionen. Dette er midlet til at afslutte striden og genoprette en fremtid i hele regionen.

Det, der blokerer for dette, er, at amerikanere stadig finder sig i, at Obama sidder i embedet, og i den britiske imperiebesættelse. Tiden til at komme af med dette er for længst overskredet.

Foto: Vladimir Putins tale efter Ruslands og USA's vedtagelse af en fælles erklæring om Syrien. (en.kremlin.ru)

Kerry og Lavrov når frem til 'Midlertidig principaftale om Syrien'

21. februar 2016 – De amerikanske og russiske udenrigsministre, hhv. John Kerry og Sergei Lavrov, nåede i dag frem til det, Kerry kaldte »en midlertidig principaftale om betingelserne for en standsning af fjendtlighederne [i Syrien], der kunne komme i gang i de nærmest kommende dage«.

Under en nyhedskonference i Amman sammen med den jordanske udenrigsminister Nasser Judeh sagde Kerry: »Betingelserne for en standsning af fjendtligheder er nu ved at blive fuldført. Vi er faktisk i dag tættere på en våbenhvile, end vi har været.« Kerry tilføjede, at han forventede, at præsident Obama og den russiske præsident Putin i de kommende dage ville forhandle, for at fuldstændiggøre den midlertidige principaftale.

Irans PressTV og Reuters rapporterede, at det Russiske Udenrigsministerium bekræftede, at Lavrov og Kerry havde talt i telefon sammen søndag, om betingelserne for en våbenhvile. Rapporten sagde, at diskussionerne gik omkring betingelserne for en våbenhvile, der ville ekskludere operationer imod organisationer, »som af FN's Sikkerhedsråd var anerkendt som terrorister«. Dette inkluderer ISIS og Nusra Front.

Hvad den midlertidige principaftale vil føre til er ikke klart. Under pressekonferencen gentog Kerry Obamas holdning, at den syriske præsident Bashar al-Assad må gå. »Med Assad der, kan, og vil, denne krig ikke ende«, sagde han. Assad sagde i går, at han ville gå med til en våbenhvile på betingelse af, at terrorister ikke udnytter en standsning af kamphandlingerne til deres fordel, og at lande, der støttede oprørere, ophørte med deres støtte. Elementer af den syriske

opposition havde tidligere indvilliget i »muligheden« for en midlertidig våbenstilstand på betingelse af, at der blev givet garantier for, at den syriske regerings allierede, inklusive Rusland, ville stoppe deres luftangreb, at belejringer blev ophævet og at nødhjælp ville få adgang over hele landet. Og Rusland har sagt, iflg. Associated Press, at de ville fortsætte luftangrebene i Syrien mod dem, de anser for at være terrorister, selv under en våbenhvile. Disse divergerende holdninger gør en holdbar våbenhvile til en monumental udfordring.

»Jeg tror ikke på«, sagde Kerry, »at, i løbet af de næste par dage, hvor vi forsøger at få dette effektueret, der skulle opstå et 'magisk vendepunkt' med hensyn til det, der foregår på jorden ... Oppositionen har gjort det klart, at de er fast besluttet på at kæmpe tilbage«.

Hverken Kerry eller det Russiske Udenrigsministerium ville frigive detaljer om den midlertidige principaftale.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler under en fælles pressekonference med Jordans udenrigsminister Nasser Judeh i Udenrigsministeriet i Amman, Jordan.

**Gør Det britiske Imperium
forbi,
og sats på den eurasiske**

Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive

forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den

russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

**Bliver Ankara et nyt
Sarajevo?**

**Verden har brug for en
fredsplan!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye

Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

Kinesisk regeringsperson: USA har planer om krig med Kina med sin oprustning i Korea

20. februar 2016 – »Beijing må fuldt ud forberede sig militært og diplomatisk til krig på den Koreanske Halvø. Vi bør tilpasse vores militære deployering langs den nordøstlige grænse og vore maritime sikkerhedsstrategier så snart som muligt«, skriver Wang Haiyun, den tidligere kinesiske militærattaché ved ambassaden i Rusland, og nuværende ekspert ved Kinas Internationale Institut for Strategisk Samfund.

Wang kritiserer skarpt Nordkorea for sin atomprøvesprængning og lancering af en rumraket og fremfører, at »For mellemstore og små lande vil ethvert forsøg på at udvikle atomvåben og strategiske bomber for at sikre den nationale sikkerhed ikke medføre andet end ulykke«.

Vi må imidlertid, siger han, »også få Seoul til at forstå, at

introduktionen af udefrakommende styrker for at øge regionale spændinger vil være destruktiv ... Sydkoreanerne må huske på, at deres land vil bære den fulde effekt af kaos på den Koreanske Halvø, hvis der udbryder krig«.

Men USA's mål, siger han, er Kina. Kina må »mønstre de relevante modforholdsregler imod de amerikanske og japanske flåder, der omgiver vore vande, og Washingtons deployering af missilforsvarssystemet i Sydkorea« og tilføjer, at »USA og dets to, asiatiske allierede er i færd med at forstærke deres militære deployering i Nordøstasien under påskud af, at de håndterer truslen fra Nordkorea«.

Rettet mod Obama skriver han: »Washingtons plan om at inddæmme Beijing ved at øge den militære deployering og skabe vanskeligheder på halvøen vil blot lemlæste dets egen militærmagt, der gradvist er blevet svagt.«

Foto: THAAD missilforsvarssystemet, som USA vil deployere til Sydkorea.

Den Nye Silkevej bliver den »Største økonomiske udviklingsplan på Jordens overflade«

20. februar 2016 – En artikel i *Money Morning* fra i går sammenligner størrelsen og den potentielle indvirkning på økonomien og verdenshandelen af de Nye Silkevejs-projekter med

tidligere mega-infrastrukturprojekter, såsom Panamakanalen og USA's Interstate Highway system. At se på, hvordan den Nye Silkevej »måler sig med tre af de mest mindeværdige, økonomiske megaprojekter i historien ... sætter virkelig dens blotte størrelse i perspektiv«. Artiklen skønner, at, når man inkluderer de mindre, lokale regerings projekter, der vil blive udviklet for at forbinde deres provinser med den Nye Silkevej, vil det Nye Silkevejs-projekt befinde sig i størrelsesordenen 600 mia. dollar, hvilket får alle andre mega-infrastrukturprojekter til at blegne i sammenligning.

Marshallplanen, der omfattede en hel befolkning, siger artiklen, på over 3 mia. mennesker, kostede USA omkring 130 mia. dollar, i nutidens penge. Panamakanalen kostede omkring 6 mia. dollar. Selvom artiklen ikke kvantificerer de tidligere programmers økonomiske indvirkning, beskriver den, hvordan kanalen revolutionerede shipping, hvordan Interstate Highway indvirkede på USA's transport over land, og hvordan Marshallplanen genrejste Europas økonomier.

Overskriften på et medfølgende kort over de foreslåede ruter for det Nye Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej – også kaldet 'Ét bælte, én vej' – samt olie- og gasledninger, lyder: »Det største megaprojekt, der nogen sinde er forsøgt«

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig

– Den Europæiske Union er færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemøsten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016: USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder

således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by

Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr.

LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say

is that what Putin is doing in this situation, and overall in a

strategic manner, defines the point of action, defines the point

of reference, for action. Everything else is bluff.

So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many

more of the details, and then we'll come back to our

institutional question for this evening, which Jeff will also answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he actually drew a distinction between the bluff, and what he said

much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi Arabia

are up to. It's folly because they are caught in their own madness, and don't even realize the consequences of what they're doing in the real world. They don't have the capability to carry out the kind of provocations that they are threatening, and the danger, of course, is that that does not mean that they're not going to try to do it.

Putin stepped into the Syria situation at a critical moment last September, and the entire situation has shifted radically since that point. The Russian intention is {not} to simply accomplish a military victory on behalf of the forces of President Assad. They're creating the conditions to force the intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some of the other Gulf states, and always lurking in the background when you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is the British. So, Putin has established a clear sense of control over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration is that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia; on the economic sphere, the actions of China; and there are sane military forces in the United States who recognize the folly of what Turkey and Saudi Arabia are doing.

This has been described by Parry, whose article you mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914 flash point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche emphasized today is that Putin has a very clear sense of the military correlation in this situation, and has also a very clear sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of

their own irrationality. And he is luring them in to the kind of trap that could be basically enclosed on them at any moment. It's a gravely dangerous situation, but you have at least one key player, namely Russian President Putin, who knows what he's doing, and who is steering these events in a way that conforms to an appropriate strategic analysis, and to an understanding of how to basically defeat these forces that have been trying to destroy Syria for the last five years, and in so doing, to deprive Russia of one of its own critical access points in the Mediterranean region.

Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that this is the crucial point to take away from this issue, is that the center of gravity of world affairs has dramatically shifted to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation between China and Russia and India, with other countries grouping around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in Europe, in particular, from one end to the other you see nothing but bankruptcy and political failure. The United States is on the verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where you have growth and stability by any measure, and of course Asia and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative

to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in the United States, we see a disintegration of the political and economic conditions in much of South America, as well. Of course, Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time. But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis in Europe right now, leaving aside the fact that the entire European financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt under the present conditions and terms of thinking that dominate Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the people who are responsible for creating the European fiasco in the first place. So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee

crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran,

and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China

is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime Silk

Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight

train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the

entire European system of not just transportation corridors, but

development corridors that have been put forward by China as the

cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically

and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice. And

were it not for the Putin intervention, beginning last September,

we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of

solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system. Because until that system is put through basically a bankruptcy

shutdown, then none of the viable and available solutions are going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you

were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that

process to happen almost overnight — then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a

real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India,

with others. In other words, the United States becomes part of a genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries – you have clinical insanity and folly,

which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized,

Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the situation, and is prepared to take the appropriate and necessary

actions. And there are some people who are not completely out of

their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the only

way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU;

compared to 38% who say that they would vote to stay. This week will be the first major test as to whether Cameron's done enough to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much larger lexicon; that all comes down to the fact that people have the sense that the European Union, particularly the European Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as fast as possible. But the reality is, that the European Union – and within that, the European Monetary Union – are the problem. So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union, then that's virtually it for the European Union. Other officials

in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So, the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union, since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are

tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin

to

discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a

new program of economic development for the Middle East and North

Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length

publication a number of years back, called "A New Marshall Plan

for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche

emphasized is that at the point that the EU is really detonating

underneath people's noses, there is no solution within the current geometry.

The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop the

Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek a

better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this is

a very substantial example of what Xi Jinping has called the "win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for everybody, for Europe and the United States to work with China and Russia to develop the Middle East and North Africa along the

Silk Road routes. This kind of cooperation between China and the

rest of the world is what China is seeking in inviting the rest

of the world to engage in; and this is the only way to solve the

crises and shift the geometry overall which is creating the

existential threat which is now being faced by Europe. Now, this new paradigm; this is exactly what we have been talking about for quite a while, but I think the foundation for a new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension of former or present geopolitical ideas about how the world works.

This is not merely a rearrangement of political and economic and strategic alliances between countries that would still be dominated by the same axiomatic world view which is what has brought us to this crisis point to begin with. Rather, there needs to be a true renaissance; a new calibration, a re-examination of what our view of mankind is. What our view of man as a species is, and what mankind's role within this galaxy and his relationship to the entire universe; and indeed, what his responsibility is as a uniquely creative species in this universe must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected by the interferometer experiments that we had set up in

Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal

was studied to make sure that that really was what had occurred;

and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the

effect of length was 100 times that; and by the motion of these

gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a

varying intensity of gravity due to these two black holes spinning around each other – the length of the two tracks varied

by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over a

track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a

hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's

an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in

the US made this possible; there are other detectors around the

world. Some of them are being upgraded; new ones are being

brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it. You can see it. So various forms of seeing are the way we learn more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to Kepler when he determined how the planets moved; the use of telescopes in the optical range – simple telescopes that could be seen with the eye – into more complex telescopes, including ones that see what we wouldn't typically call light; radio telescopes. Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this

time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called

a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it.

Hypotheses

about black holes, breakthroughs in computing ability to try to

model these types of things; all of that took place. But what could be called the fundamentally scientific change occurred 100

years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is

wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in

Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous.

But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation;

it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we

look back at what Einstein did that made his hypothesis possible,

we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It

wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted

the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which

went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as

that. That there's one time that applies everywhere; Einstein showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances.

But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical

economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said

on this website. One of the specific things that he looked at was

in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was

no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's

no distinction between rest and motion, for example. If

there's

no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a

concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had

with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and

Clarke – used their concept of space to make a point about God,

and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler.

Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any necessity; that it was just because God felt like doing then and

felt like doing it where he did, because he felt like doing that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a

good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include

those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far

a field, but it's true; and this is part of the background on this concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the 20th Century; and we have given ample demonstrations of that. Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned races, who Russell particularly was upset about there being more of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this is some of the nice outlook that Russell had on things. He also, in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic.

Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war

demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And, included in that, technology itself; the concept that science is dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent.

So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that: 1)

it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was this man, who a century ago, put forth the hypothesis that was detected in this way only this year. Who was Riemann? How did he actually think? We can reflect on the opportunities that we have for the use of these kinds of instruments to provide us an entirely new window to understanding the universe around us. Not only are we seeing things in a different band, we're using a different sense all together. We're hearing the universe; we're able to listen in on a completely different kind of physical process than the electromagnetic ones that are the basis of all astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that sort of thing. And I think it also demonstrates that the ability

to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly exists. And we saw this in the Apollo program, which similarly, going to the Moon itself did not involve as much new science as it did new technologies, new social organizations to implement those technologies. Which we saw with some of the breakthroughs of the truly amazing apparatus used to detect these gravitational waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the LISA experiment; a space-based interferometry experiment, similar to ones which did this recent detection, which NASA had been a major player in and then pulled back on, as part of the Obama destruction of a national mission, a natural future. NASA, as the leading representative of that future orientation of the nation.

So, we have to have human objectives for the nation, for ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of the population of China being asked to put forward proposals for experiments to take up to the Moon. This is something that people are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take to the Moon for the next trip?"

We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of

science, this anti-human view of humanity, we can do great things. And we can do it by removing Obama and giving this nation a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Det Romerske Imperiums fald – du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit

sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

Jacques Attali foreslår international fredskonference for at standse krigens trommehvirvler

*Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.*

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om

amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevenden til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage

initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?»

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

**POLITISK ORIENTERING 18.
februar 2016:
Rusland tager strategisk
lederskab/
Bail-in ikke holdbart/
Gennembrud for Fusionskraft**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Opdatering om krisen over
Nordkorea:
Kina forbereder sig til krig**

Kinesisk general kræver krigsberedskab over krisen i Korea

16. februar 2016 – I en meget tankevækkende artikel i den kinesiske udgave af *Global Times*, advarer general Wang Haiyan, seniorrådgiver ved Kinesisk Selskab for International Strategi, en tænketank, der ledes af Sun Jianguo, vicechef for den Centrale Militærkommissions Fællesstab, om faren for en krig på den Koreanske Halvø. General Wang advarer om, at, i betragtning af denne eventualitet, må Kina være forberedt og bør omgående tage forholdsregler i denne henseende, inklusive at forøge troppestyrkerne på grænsen, så vel som også at deployere en forøget flådetilstedeværelse i området. Kina bør også overveje, hvordan det skal håndtere et eventuelt radioaktivt nedfald, stammende fra en udveksling af atombomber på halvøen, samt håndtere en situation, hvor nordkoreanske soldater flygter fra krigsskuepladsen.

General Wang fremlægger situationen. På den ene side giver han den nordkoreanske regerings handlinger skylden for krisen, med den nordkoreanske regerings seneste atombombep prøvesprængning og dens raketaffyring. Dette har givet Japan og USA et påskud til at øge deres militære stilling på halvøen, som samtidig er et yderligere skridt i deres forsøg på at inddæmme Kina, siger han. Han kræver klar tale med det nordkoreanske lederskab for at advare dem om, at ethvert forsøg på at gøre fremstød for en militær konflikt vil gøre dem stor fortræd. Han siger også, at det bør siges tydeligt, at Kina ikke er indstillet på at yde de ofre, landet ydede under Koreakrigen, og han indikerede således, at en krig, fremprovokeret af Nordkorea, ikke ville blive støttet af Kina, der ville handle for at forsvare sine egne, nationale interesser.

General Wang giver også udtryk for bekymring over de forøgede militære deployeringer i området og over verserende rygter om, at et angreb på Nordkorea måske er undervejs, ved månedens afslutning. Han siger, at der bør udøves pres på »fornuftens

stemmer« i de vestlige lande for at forhindre dem i at begynde en krig på halvøen. Han appellerer også til FN om ikke at yde støtte til NOGEN SOM HELST nation, der har planer om at indlede en krig på halvøen, og at indkalde til en genetablering af Sekspartsforhandlingerne. Han appellerer til Rusland, som medlem af FN's Sikkerhedsråd, om også at spille sin rolle i at effektuere dette.

General Wang gentager opfordringen til USA fra tidligere på ugen fra Fu Ying, viceminister i Udenrigsministeriet, om, at USA må gøre mere på det diplomatiske plan for at bringe spørgsmålet om Nordkorea tilbage til forhandlingsbordet, inklusive en villighed til at påbegynde forhandlinger om en permanent fredsaftale med Nordkorea.

Sydkoreas præsident Park kapitulerer yderligere til Obamas krigsplaner

16. februar 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun Hye, der har forladt sin tidligere, forsigtige balancegang mellem USA på den ene hånd og Kina og Rusland på den anden, har nu yderligere undermineret Sydkorea ved åbenlyst at true med regimeskift i Nordkorea – Obamas og hans ligesindede neokonservatives drøm om at levere gnisten til en krig med Kina. Park befinder sig i et humør for selvdestruktion over Nordkoreas prøvesprængning af en hybridbrintbombe i januar og en succesfuld lancering ud i rummet i denne måned, som Obama, i et nyt udtryk for teknologisk apartheid, fejlagtigt kalder en ballistisk missiltest.

Udover at gå med til opstilling af THAAD-missiler i sit land – en alvorlig, strategisk trussel mod Kina og Rusland – lukkede hun også ned for den i fællesskab udviklede Kaesong industripark i Nordkorea i sidste uge, der nedlukkede 124 sydkoreanske selskaber, og som rammer den sydkoreanske økonomi på et farligt tidspunkt, med kollapsende handel og

investering.

I dag holdt hun i parlamentet en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, og hvor hun forsvarede sin beslutning om at nedlukke Kaesong, imod stærk opposition fra oppositionspartiet og fra kræfter i sit eget parti, og Park sagde, iflg. *Korean Herald*: »Fra nu af vil regeringen gennemføre en række magtfulde og effektive forholdsregler for at få det nordkoreanske regime til at indse, at udvikling af atomvåben ikke vil sikre overlevelse, men kun fremme systemets ødelæggelse.« At referere til »regimeskift« på denne måde har været tabu i Seoul, eftersom planer om regimeskift netop udgør Nordkoreas retfærdiggørelse af at opbygge en atomvåbenkapacitet.

Park er tydeligvis bekymret for, at hendes handlinger skal splitte hendes land, og siger, »At pege sværdspidsen tilbage på os og splitte os er noget, der ikke må finde sted«, iflg. *AP*.

Situationens farlighed blev også demonstreret i mandags, da Nationalforsamlingens formand, fra Parks regeringsparti, åbenlyst krævede, at Sydkorea skulle udvikle atomvåben. Parlamentsmedlem Won Yoo-chul sagde: »I betragtning af Nordkoreas atomvåben- og missilkapaciteter, må vi tænke over vores egen overlevelsesstrategi og modforholdsregler, der inkluderer fredelige [sic] atomvåben- og missilprogrammer til brug for vores selvforsvar.«

Kolossal stor deployering af amerikanske, strategiske styrker til Sydkorea

16. februar 2016 – *Yonhap* rapporterer i dag, at USA vil sende fire F-22 Raptor stealth kampfly til Sydkorea, iflg. officielle forsvarsfolk, der beskriver flyet som »et amerikansk, strategisk hovedvåben«. Pentagon udsendte et B-25

bombefly til Sydkorea kort efter Nordkoreas atomvåbenprøvesprængning i sidste måned. For nylig ankom angrebs-ubåden USS North Carolina til Sydkorea til fælles træning, og det atombevæbnede hangarskib USS John C. Stennis skal efter planen tilslutte sig de årlige, fælles sydkoreansk-amerikanske forsvarsøvelser, der begynder i marts måned.

I mellemtiden gentog det Sydkoreanske Forsvarsministerium, at det ville prioritere »militær effektivitet« ved valg af lokalitet for opstillingen af det amerikanske THAAD-missilforsvarsbatteri, sagde *Yonhap*. THAAD X-Band radarsystemet vil give USA radardækning over næsten hele Kina og en stor del af det russiske Fjernøsten, sammen med THAAD missilkapaciteten, der tilsigter at ødelægge Kinas gengældelses-angrebsstyrke.

Kina forbereder sig til krig over Korea

17. februar 2016 – En usigneret lederartikel i Kinas Kommunistiske Partis officielle avis *Global Times* i dag, med overskriften, »Kina må forberede sig på det værste på den Koreanske Halvø«, advarer om, at USA's politik i Nord- og Sydkorea i høj grad øger chancen for krig. Med en påpegning af den massive opbygning af luftvåben- og flådekampstyrker i Sydkorea, og planerne om at opstille THAAD-missiler der, advarer lederartiklen: »Hvis Washington og Seoul overskrider den 38. nordlige breddegrad (der efter Anden Verdenskrig opdelte i Nord- og Sydkorea, –red.) og skrider til omfattende militær handling, bør de tage risikoen for Kinas militære intervention med i betragtning. Vi støtter denne analyse.«

Artiklen kommer kun en dag efter en artikel i den samme avis, *Global Times*, hvor general Wang Haiyan krævede krigsberedskab som respons til den eskalerende Koreakrise, og dagens leder bemærker skiftet i tone og handling hos den sydkoreanske præsident Park Geun-Hye, inklusive hendes advarsel fra i går

til Nordkorea om, at en fortsættelse af deres atomvåbenprogram vil føre til »regimets sammenbrud«. Artiklen siger: »Ud fra det store perspektiv om det asiatiske Stillehavsområde er fraværet af en løsning på den nordkoreanske atomvåbenkrise resultatet af USA's planer om at kontrollere det Nordøstlige Asien og blande sig i Kinas opkomst ... Hvis en krig finder sted, vil den offentlige, kinesiske mening støtte landets handlinger i betragtning af, hvordan Kinas sikkerhed er truet.«

I en anden lederartikel, der blev udgivet i går, fordømmer *Global Times* Nordkoreas »hensynsløse træk«, men advarer dernæst Seoul: »Når THAAD-systemet først er opstillet i Sydkorea, vil det kinesiske samfund være nødt til at støtte Folkets Befrielseshær i at respondere via en stærk, militær deployering i nordøst. I så tilfælde kunne Sydkorea forvandles til et særdeles følsomt område i spillet om militære deployeringer mellem Kina og USA. Det vil få det Blå Hus (officiel residens for det sydkoreanske statsoverhoved, -red.) til yderligere at miste sin nationale uafhængighed og blive en skakbrik i spillet mellem stormagter.«

Kina har gentagne gange advaret Filippinerne på en lignende måde med, at det at agere skakbrik for Obama kunne forvandle deres land til murbrokker, når USA aktiverer Prompt Global Strike-doktrinen imod Kina.

Foto: Sydkoreas præsident Park Guen-Hye og USA's præsident Barack Obama på vej ud af det Blå Hus. Foto fra april 2014.

USA: Obama foreslår forsvarsbudget for 3. Verdenskrig

17. februar 2016 – USA's forsvarsminister Ashton Carters foreløbige fremlæggelse af Obamas forsvarsbudget for 2017, der blev givet til Washington Economic Club den 2. feb., samt en lederartikel i *Washington Post* i dag, »En ny tids afskrækkelse«, indikerer begge Obamas plan om at starte en krig imod Rusland og Kina.

Obama præsenterer et budget for Tredje Verdenskrig for Kongressen. I 2013 blev Rusland knapt nævnt i Obamas budget, indrømmer *WP*. I sit budget for 2017 foreslår Obama udgifter til 3,4 mia. dollar til »Det europæiske forsikringsinitiativ«, en stigning fra 789 mio. dollar i 2013, og som skal finansiere flere roterende styrker i Europa; mere uddannelse og flere øvelser; mere udstyr, der forhåndsdeployeres; alt dette »vil ved slutningen af 2017 lade os hurtigt danne en særdeles kapabel styrke på jorden med kombinationen af våben, og som kan respondere over hele skuepladsen, om nødvendigt«.

»Skiftet kommer sent«, klager *WP*, »og er kun en udbetaling. Men erkendelsen af, at Rusland har udviklet sig fra at være en partner in spe og til seriøs trussel, hilses velkommen«.

Hensigten med de forøgede udgifter er at forsikre allierede, der er blevet nervøse over Ruslands nye aggressivitet, og »sende et stærkt budskab om afskrækkelse. Rusland og dets stedfortrædende militser besætter dele af tre tidligere sovjetrepublikker – Moldova, Georgien og Ukraine – og dets militær har taget initiativet i Syrien ... I hele Europa fører russerne en ubehagelig informationskrig og bruger åbenlyse og fordækte metoder til at underminere NATO og den Europæiske Union«. *WP* kommer med den vilde påstand, at mange vestlige

regeringsfolk mener, at Putin »med overlæg forværrer flygtningekrisen, der truer europæisk enhed, en taktik, som de refererer til som »at gøre migration til et våben«.

I løbet af det seneste årti »har Rusland gjort imponerende fremskridt inden for elektronisk krigsførelse og andre militære teknologier. Ligesom Kina har Rusland et lavere forsvarsbudget end USA, men de har hældt ressourcer ind i våbensystemer, der er 'asymmetriske', hvilket vil sige, at en relativ lille investering kan underminere en formidabel, konventionel amerikansk kapacitet ... Rusland har angiveligt udviklet en ny, ubemandet undervandsdrone, der kan medføre atomvåben, alt imens Kina forbedrer sin anti-satellit kapacitet. De har begge foretaget kæmpespring over teknologiske hurdler ... Hvordan skal man respondere?«

Opgradering af atomvåben, som Carter og *WP* ikke nævner, er afgørende for atomar aktivitet. Planen kræver 13 mia. dollar til en ny ubåd med ballistiske missiler over de næste fem år, til erstatning af den nuværende flåde af ubåde i Ohio-klassen. Af dette beløb vil 4 mia. dollar blive brugt til forskning og udvikling, og resten på anskaffelse af elementer, som har lang leveringstid, således, at konstruktion af de første nye både kan begynde i 2021.

Pentagons plan vil også understrege behovet for at finansiere alle tre ben af USA's afskrækkelses-»triade« – ikke blot de nye ubåde, men også nye, atombevæbnede interkontinentale ballistiske missiler og et nyt bombefly til luftvåbnet, sagde en unavngiven kilde til Reuters.

Det transatlantiske finanssystem er færdigt – Der findes kun en løsning med Rusland og Kina.

Af Helga Zepp-LaRouche

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et

sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins

intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> - red.)

General Kujat: 'Uden russerne ingen fred'; Hvis Tyrkiet invaderer Syrien, har vi en nedsmeltning

15. februar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den forhenværende chef for NATO's Militærkomite (2002-05) og forhenværende stabschef for det tyske Bundeswehr (2000-02), talte igen den 14. feb. om behovet for at arbejde sammen med Rusland i Syrien for at afslutte krigen og således undgå en global konfrontation mellem NATO og Rusland. Søndag aften optrådte han på ARD-TV's Anne Will show, hvor han fortsatte sin helligelse til at fremprovokere en offentlig debat og sætte standarden for en strategisk evaluering.

Mod showets slutning gik Kujat imod de andre gæsters anti-russiske ytringer med et realitetschok. Han lagde ud med at sige, at vi burde behandle Medvedevs tale den 13. feb. ved München Sikkerhedskonferencen som »en appel« til os om at tale sammen. Vi havde skåret alle vore bånd til Rusland over, såsom suspenderingen af NATO-Rusland Rådet, »som er et særdeles fleksibelt instrument ... Vi kunne på fremragende vis bruge Militærkomiteen i et arrangement med lederen af den russiske generalstab til at aftale forholdsregler i Ukraine, der opbygger tillid til militæret. Det er ikke blevet brugt!«

Over for afbrydelser, der sagde, at »det er alt for simpelt« fra gæsten Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet (Tysk, SPD), påpegede general Kujat konsekvenserne af ikke at gøre dette nu: »Den fare, som Syrien repræsenterer, er totalt undervurderet. Hvis Tyrkiet invaderer Syrien og render ind i russiske tropper, så står vi med et NATO-medlem i konflikt med

Rusland. Vi er så alle i konflikt med Rusland ... Tyrkiet har igen og igen prøvet på at trække NATO ind i det, nøgleord Patriot-missiler, nøgleord AWACS. Jeg kan kun advare om, at man ser denne situation for at være så alvorlig, som den er, og lægger pres på vore allierede, og en af disse er Tyrkiet.« Tidligere i debatterne sagde han, at, hvis Tyrkiet invaderer, »så ville det blive en atomar nedsmeltning«, og vi må holde os virkeligheden for øje. Han brugte termen super-GAU (tysk: Grösste Atom-Unfall; det største atomuheld), et udtryk, der refererer til en atomar nedsmeltning.

Som svar til en schweizisk journalist-gæst, der opfordrede til at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med missiler til at nedskyde russiske kampfly, benyttede general Kujat lejligheden til at påpege, at vi for to år siden lå i forhandlinger med Rusland om at afslutte krigen, men lige præcis denne »moderate opposition« standsede det ved at insistere på, at Assad måtte gå som en forudsætning. Resultatet? »I denne periode har vi fået titusinder af døde og millioner af flygtninge.« Han fortsatte, lad os ikke gentage denne fejltagelse. Vi har brug for tre skridt for en fredelig løsning: afslutte borgerkrigen, fordrive ISIS og en demokratisk, legitim, parlamentarisk regering i Syrien, »der skaber forudsætningerne for en form for Marshallplan til genopbygning af dette land.«

<http://daserste.ndr.de/annewill/videos/Bomben-und-Elend-in-Syrien-Laesst-sich-der-Krieg-stoppen,annewill4508.html>

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer, generel krig ville være USA's ansvar

14. februar 2016 – Under spørgsmål & svar-sessionen ved Sikkerhedskonferencen i München den 13. feb. udtalte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at den amerikanske udenrigsminister John Kerry, under sin forudgående tale i München, sagde, at militært samarbejde med Rusland er, hvad USA ønsker. Men, sagde Lavrov, han finder, at udtalelser, der kommer fra Ashton Carters Pentagon, modsiger ønsket om samarbejde. Lavrov nævnte USA's insisteren på at fortsætte sine egne militære handlinger i Syrien samtidig med, at det forlanger, at Rusland standser sin kampagne – til trods for, at begge kampagner har terrorgrupper som deres mål, rapporterede RT i dag.

Lørdag understregede Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München: »Nøglen til at afgøre både det humanitære problem og spørgsmålet om en våbenhvile er etablering af et dagligt, time-for-time samarbejde og ditto koordinering mellem det amerikanske militær, som leder af deres koalition, og Ruslands militær, eftersom vi [Rusland] arbejder i Syrien efter invitation fra den syriske regering.« Lavrov sagde, at samarbejde med den Russiske Føderation er vigtigt, eftersom Moskva »har en vis indflydelse i Damaskus«.

Lavrov sagde: »Diskussionen omkring våbenhvilen bevæger sig ud på et sidespor for at standse den russiske luftstyrkegruppering og rejser således mistanker og giver anledning til fortrydelige tanker omkring, hvad resultatet af alt arbejdet i München om [Støttegruppens kommunikation] vedtaget den 12. februar har været.« »Hvis der ikke finder ærlige, daglige kontakter sted mellem militæret – i regionen, på ethvert andet, passende sted, hvorfra det er muligt klart at se, hvad der foregår på

'jorden', og hvorfra det ville være muligt at styre det, der foregår på 'jorden', så vil intet blive gennemført. Kontakter mellem militæret er fastlagt i denne erklæring [Gruppens kommunikation]. Hvis USA 'bakker ud', påtager det sig et kolossalt ansvar«, sagde Lavrov.

»Det faktum, at diskussionen omkring denne våbenhvile er ved at glide over mod at prioritere standsningen af de russiske luftstyrkers operationer, får mig til kraftigt at mistænke, at vore anstrengelser for fred vil ende surt. Hvis militæret ikke opretholder en ærlig, dag-til-dag kontakt, kan intet opnås«, sagde Lavrov. »Hvis amerikanerne forsøger at spole tilbage nu, ville ansvaret være deres«, tilføjede han, iflg. RT's rapport.

Interviews fra München: General Kujat, Ischinger og Medvedev: Vil USA og Rusland samarbejde; eller gå i krig over Syrien?

Wiesbaden, 12. februar 2016 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05) og stabschef for Bundeswehr (2000-02), den tyske general Harald Kujat (pensioneret), gentog offentligt, hvad alle ved München Sikkerhedskonferencen den 12.-14. feb. ved: Rusland kan ikke ignoreres.

Som han i dag sagde til *Neue Passauer Presse*, der spurgte, om det var Putins plan, at operationerne omkring Aleppo skulle

øge konflikten i Syrien: »Nej. Rusland går frem efter en strategisk plan. Putins mål er at støtte de syriske tropper i deres offensiv i Islamisk Stats områder. Hidtil har Aleppo været et punkt, der blokerede for dette mål, idet byen har været kontrolleret af den syriske opposition. Man bør ikke glemme, at Rusland har foreslået en våbenhvile med start 1. marts. Dette er en chance.«

På spørgsmålet, »Argumenterer De for samarbejde med russerne?« svarede han: »For det første har russerne med deres militære intervention gjort fredsprocessen mulig. Frem til september 2015 befandt vi os i et totalt dødvande. Hverken amerikanerne eller europæerne havde en strategi for et fredeligt Syrien, og de var heller ikke rede til at blive massivt engageret. Vi må give denne proces en chance. Før den russiske intervention var situationen denne: Den syriske hær stod på randen af kollaps. Jeg ville kun have givet dem nogle få ugers eksistens tilbage. Men så ville Syrien være kollapsede, og IS ville have overtaget landet. Det næste mål ville have været Libanon – og derefter Israel. Det ville have haft vidtgående konsekvenser for os.«

Samtidig med, at Kujat blev interviewet i går, gav også formanden for München Sikkerhedskonferencen, Wolfgang Ischinger, et interview i går aftes, til ZDF-TV's aggressive nyhedsvært Klaus Kleber – dette efter, at det forlød, at den russiske premierminister Dmitry Medvedev gav interview til *Handelsblatts* globale udgave, hvor han advarede om, at udenlandske troppedeployeringer i Syrien ville udløse en permanent Tredje Verdenskrig.

Først gav Ischinger udtryk for Medvedevs ønske om, at alle skulle sætte sig ved forhandlingsbordet, men så kom Ischinger pludselig med, at russerne også måtte standse deres offensiv. ZDF's Kleber spurgte dernæst, men hvis russerne ikke standser, og Vesten massivt øger sin støtte til oprørerne, »Vil dette simpelt hen ikke betyde mere krig?« Ischinger svarede, at det ikke ville være godt, men hvis der ikke sker noget i denne weekend, her, så »må Obama og Putin tale med hinanden for at

komme sammen ved et topmøde, hvor de indgår en overordnet, strategisk aftale. Dette kan kun forhandles igennem af lederne af disse to magter. Det kan udenrigsministre ikke gøre; der jo i alle tilfælde er underlagt ordrer, især i USA's og Ruslands tilfælde. Dernæst mener jeg, at vi må have et topmøde af den art, som blev afholdt for 30 år siden mellem Ronald Reagan og Mikhail Gorbachov.«

Kleber, der skiftede emne, spurgte, Vesten kaster også bomber; findes der »onde russiske bomber og gode vestlige bomber?« Ischinger svarede, at, i en ideel situation, burde de to magter ikke blot have en fælles, strategisk løsning, men også, at de udefra kommende magter, der var involveret i Syrien, burde »sætte deres militære enheder, så at sige, under fælles militærkommando«.

NATO's Stoltenberg angriber Rusland ved München Sikkerhedskonference; Ruslands Medvedev: daglig amerikansk-russisk dialog nødvendig for at standse ny kold krig

13. februar 2016 – I en tale, der var fjendtlighedsindret over for Rusland, helligede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg

hele sin korte tale ved Sikkerhedskonferencen i München til at angribe Rusland. Idet han hurtigt afviste truslen fra ISIL, sagde Stoltenberg i begyndelsen, »Vi har set et mere selvhævdende Rusland. Et Rusland, der destabiliserer den europæiske sikkerhedsorden.«

Idet han hyklerisk talte om at forhindre krig og om nødvendigheden af at åbne op for en dialog, meddelte han endda, at han havde talt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af München, »for at udforske muligheden for at sammenkalde et møde i NATO-Rusland Rådet«. Men dernæst understregede Stoltenberg, »Politisk engagement betyder ikke en tilbagevenden til sædvanlige gøremål. Vi befinder os i en ny virkelighed mht. Rusland.«

Han pralede med den internationale enhed omkring sanktionerne, suspenderingen af Rusland fra G-8 og »voksende støtte til vore partnere i øst« som respons til »Ruslands handlinger i Ukraine«.

»Og NATO er i gang med den største styrkelse af vores kollektive forsvar i årtier«, sagde han, »for at sende et magtfuldt signal for at afskrække enhver aggression eller intimidering«, sagde han.

Denne »multinationale«, »fremskudte tilstedeværelse« i Øst er »for at gøre det klart, at et angreb på én allieret ikke kun vil blive besvaret af nationale styrker, men af styrker fra hele Alliancen.«

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev, der talte hurtigt efter Stoltenberg, bemærkede NATO-chefens fjendtlighed. (Se nedefor)

Medvedev: Amerikansk-russisk dialog er nødvendig hver dag for at standse en krise som den Kolde Krig i 1962

13. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i dag, under den årlige Sikkerhedskonference i München, til USA, NATO og Europa, at de skulle stoppe deres krigspropaganda imod Rusland, fordi det kun reflekterer en farlig, ny kold krig.

»Vi mener, at NATO's politik imod Rusland stadig er fjendtlig og generelt set forstokket«, sagde premierministeren. »For at sige det ligeud, så er vi hastigt i færd med at glide ind i en periode med en ny, kold krig. Rusland er blevet fremstillet som så godt som den største trussel mod NATO, eller mod Europa, Amerika og andre lande (hvilket hr. Stoltenberg netop havde demonstreret). De viser skræmmende film om Rusland, der starter en atomkrig. Jeg er undertiden forvirret: er dette 2016, eller 1962? (Parentes tilføjet).

For at gøre det fuldstændig klart, at en sådan propaganda kunne føre til et atomopgør, nævnte Medvedev udtrykkeligt missilkrisen på Cuba. Men, understregede han, forskellen dengang var, at en dialog forhindrede en »atomar apokalypse«.

»Jeg vil gerne citere John F. Kennedy, der brugte meget enkle, men passende ord, 'Indenrigspolitik kan kun besejre os; udenrigspolitik kan dræbe os'«, sagde han. »I begyndelsen af 1960'erne stod verden ved indgangen til en atomar apokalypse, men de to rivalerende magter fandt modet til at indrømme, at ingen politisk konfrontation var tabet af menneskeliv værd.«

Men, med dagligt samarbejde mellem USA og Rusland, sagde han, »og jeg mener dagligt – hver dag«, kan krig undgås.

»Næsten hver dag henviser man til os som den mest forfærdelige trussel mod NATO som helhed eller mod Europa, Amerika og andre lande specifikt«, sagde Medvedev, [men] »vi er blevet klogere ... Og vi er ikke splittet af ideologiske fantomer og stereotyper. Jeg mener, at de udfordringer, som vi i dag står overfor, ikke vil føre til konflikt, men snarere vil opmuntre os til at komme sammen i en fair og ligeværdig forening, der

vil gøre det muligt for os at bevare freden i de næste 70 år, mindst.«

Han lagde ikke fingrene imellem mht. Syrien. »Terrorisme er en udfordring for hele civilisationen: vi må ikke opdele terrorister i venner, fjender, ekstremister eller 'moderater'. ... Jeg tror, at Daesh [arabisk for ISIS] bør være taknemlige over for mine kolleger, visse vestlige ledere, der umuliggjorde et sådant samarbejde« mellem Rusland og Vesten, sagde Medvedev.

»Det er vigtigt at bevare en forenet, syrisk stat og forhindre, at den falder fra hinanden i religions-baserede fragmenter. Verden har ikke råd til endnu et Libyen, Yemen eller Afghanistan.«

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse, krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt

af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne **kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas.**

I sit **webcast mandag, den 8. februar med LaRouchePAC Policy Committee** sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes

med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.«

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvises til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskehedens historie.«

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.